

Transcripció

Entrevista a Joan Vilanova i Roset (1908-1990), dibuixant

LES DESTROSSES A LA SEU. EL MATEIX CORVINOS ELS TENIA POR

- [JOAN VILANOVA]: Potser n'hi havia 200 allà.
- A dintre?
- A dintre la Seu. I tothom les tallava, i tenien confessionaris a fora, sants... Els posaven una soga al cap i els tiraven daltabaix de l'altar, i els arrossegaven allà fora, ja hi havia la gran foguerada, i allà els cremaven tots. En van cremar tants sants, de talla molt bonics.
- I en Corvinos hi va intervenir per aturar tot això?
- En Corvinos no és que en fos partidari, però havia de deixar fer perquè la gent estaven esverats.
- Ja, i per tant en Corvinos, no els va cridar, ni els va dir res.
- No, no, no... en Corvinos, no va salvar res.
- No va salvar res? Ni va fer treure aquella gent de fora ni res.
- No, no, perquè em penso que *hasta* en Corvinos tenia por, saps?
- D'aquella mateixa gent.
- És una cosa tan extraordinària...
- És clar.
- ... És una cosa molt perillosa, eh?
- És clar. I aquell dia que hi va anar el Rubiralta, van estar tota la tarda allà dintre?
- Si, tota una tarda. I després, encara hi va anar tres o quatre dies més.
- I qui els va treure d'allà, van marxar ells pel seu cantó?
- Quan van haver cremat tot el que havien de cremar, i van quedar les coses que havien de quedar, llavors ja va estar.
- Ja, ja...Vostè se'n recorda que en Rubiralta, doncs, així, va tenir una actuació important amb això.
- El Rubiralta va tenir?
- Aquell mateix dia que cremaven i destruïen coses el Rubiralta en va fer un paper...

- Era dels que va deixar ell... perquè uns o altres els havia de deixar...
- Va deixar destruir lo que no tenia tant interès...
- Això mateix!
- ...i va assenyalar amb un guix blanc *lo* més bo...
- *lo* que s'havia de salvar.
- Vostè això ho va veure?
- Sí
- Interessant... I vostè no recorda, doncs, que en Corvinos entrés allà, i que tragués aquella gent a fora? Vostè això no ho recorda gens i no és veritat.
- No, no, no, si en Corvinos després també va pujar en un camió i... teníem un celler nosaltres, allà que hi teníem vi, i se'n va emportar el vi de casa, i els *quartos* que havien allà. I al meu germà des de dalt el camió li va dir:
- "Ara podem traguejar fort."

Data de l'entrevista: (27/8/1981)

Preguntes: Joaquim Aloy